* * *

По цьому Дніпру пливли човни з Візантії.
Царівна пливла, їй був вісімнадцятий год.

Про неї писали хіба ж такі грамотії!
Король її сватав, і вікінг, і русич, і гот.

Дніпро був широкий, і овидом вельми дивен.
І дзеркало слави було ще тоді не криве.

І Київ стоїть. І стоїть кам'яний Володимир.
І в пам'яті їхній царівна пливе і пливе.